

تاریخچه‌ی تصویر خبری

نقاشی خبری، عکس خبری، اخبار سینمایی و فیلم خبری،
فیلم خبری در تلویزیون و اینترنت

ناصرالدین پروین

www.ketab.ir

سرشناسه	پروین، ناصرالدین، ۱۳۲۴ -
عنوان و نام پدیدآور	تاریخچه تصویر خبری: نقاشی خبری، عکس خبری، اخبار سینمایی و فیلم خبری، فیلم خبری در تلویزیون و اینترنت/ ناصرالدین پروین: تهران: رازگو، ۱۴۰۰.
مشخصات نشر	۲۳۵ص: مصور (رنگی).
مشخصات ظاهری	۵-۳۶-۷۷۳۹-۶۰۰-۹۷۸
شابک	فیبا
وضعیت فهرست نویسی	کتابنامه.
یادداشت	نقاشی خبری، عکس خبری، اخبار سینمایی و فیلم خبری، فیلم خبری در تلویزیون و اینترنت.
عنوان دیگر	عکاسی مطبوعات - تاریخ
موضوع	Photojournalism - History
موضوع	مطبوعات - تاریخ
موضوع	Press - History
موضوع	روزنامه‌ها - ایران - تصویرها
موضوع	Newspapers - Iran - Illustrations
موضوع	مطبوعات - ایران - تاریخ
موضوع	Press - Iran - History
موضوع	تلویزیون - بخش اخبار
موضوع	Television broadcasting of news
رده‌بندی کنگره	TR۸۲۰
رده‌بندی دیویی	۰۷۰/۴۹
شماره کتابشناسی ملی	۸۴۴۴۷۰۹
اطلاعات مورد کتابشناسی	فیبا

تاریخچه‌ی تصویر خبری

نقاشی خبری، عکس خبری، اخبار سینمایی و فیلم خبری،
فیلم خبری در تلویزیون و اینترنت

ناصرالدین پروین

نوبت چاپ: اول - ۱۴۰۰

چاپ و صحافی: پردیس دانش

شمارگان: ۳۰۰ نسخه

قیمت: ۷۰۰۰۰ تومان

تهران، صندوق پستی: ۵۳۴ - ۱۳۱۴۵

تلفن: ۶۶۱۹۱۰۳۵

فهرست محتوا

پیشگفتار ۹

دیده و چشم؛ نابسندگی طبیعت؛ این کتاب؛ فقر پژوهش؛ منابع.

۱. خبر و تصویر ۱۵

زمینه، محمل‌های خبر، درباره‌ی تصویر، درباره‌ی خبر رسانه‌یی، تصویر خبری چیست؟ نقش عکاس و فیلمبردار، خبرنگار و دروازه‌بان.

۲. نقاشی خبری ۲۳

پیشینه (نیاکان ایرانی تصویر خبری، چاپ تصویر در ایران)، آغاز کاربرد تصویر در روزنامه (تصویر خبری در اروپا و آمریکا، تصویر در نخستین روزنامه‌های ایران، نوآوری‌های نقاش روزنامه‌نگار)، نقاشی خبری (اجمال، آیین‌های رسمی، رویدادهای دربار و دیوان، رویدادهای شهری، پس از ابوالحسن غفاری)، پادشاهی مظفرالدین‌شاه و جنبش مشروطه.

۳. عکس خبری (جهان) ۵۵

سراغاز (اختراع عکاسی، پیشینه‌ی عکس خبری، ویژگی‌های عکس خبری، از تهیه تا کاربرد، ویژگی‌های عکس خبری، ویژگی‌های عکاس خبری)، تصویری‌شدن پیاپی‌ها (گام‌های اولین، اهمیت دو جنگ جهانی، پیشرفت‌های فنی، تحول حرفه‌ای، دستاورد عینی).

۴. کاربرد عکس خبری در پیاپی‌های ایران قاجاری ۷۱

عکاسی در ایران (نخستین آشنایی‌ها، گراوور)، کاربرد عکس در روزنامه: پیش از مشروطه‌ی دوم (روزنامه‌های برون‌مرزی، روزنامه‌های ایران)، از مشروطه‌ی دوم تا برکناری قاجاریان (اشاره، کاربرد عکس در پیاپی‌های این دوره، مجله‌یی سراسر عکس خبری).

۵. عکس در پیاپی‌های دوره‌ی پهلوی

پهلوی اول: ۱۳۰۴-۱۳۲۰ خورشیدی (درآمد، گراور و گراورسازان، چارم‌اندیشی قتی و دشواری سیاسی، کاربرد عکس رسمی و عکس خبری)، پهلوی دوم: ۱۳۲۰-۱۳۵۷ خ. د؛ مجله‌ی مصور جنگ دوم برای فارسی‌زبانان.

۶. فیلم خبری و روزنامه‌ی فیلمی (جهان)

درآمد (تعریف، تولید و ارائه، همیاری صدا و نوشتار، مجله‌ی فیلمی) تولید روزنامه‌ی فیلمی در کشورهای مختلف (اجمال، فرانسه و پیشتازی پاته، بریتانیا، آلمان، روسیه، ایالات متحد آمریکا).

۷. محتوای روزنامه‌های فیلمی و فیلم خبری (جهان)

روایت بی‌طرفانه و ممیزی، ابزار تبلیغ، سرگرمی، اعتماد به فیلم خبری، سندیت، گونه‌های محتوا (اشاره، گزارش‌های جنگ، دو نمونه آگهی تشریحی در باره‌ی روزنامه‌ی فیلمی زمان جنگ) دیگر موضوع‌های فیلم‌های خبری و روزنامه‌های فیلمی.

۸. سینما و فیلم مستند در ایران

پیدایش و آشنایی در دوره‌ی قاجار (دو نمونه از علاقه‌های ایرانیان، آغاز و آغازگران فیلم و سینما در ایران)، دوره‌ی پهلوی (تلاش‌ها، فیلم‌های خارجی، نظارت دولتی، فیلم ایرانی، دوره‌ی محمدرضاشاه).

۹. نمایش فیلم‌های خبری و روزنامه‌های فیلمی خارجی در ایران

سال‌های نخستین (درآمد، دخالت مأموران سیاسی خارجی)، دوره‌ی رضاشاه، دوره‌ی اشغال ایران: ۱۳۲۰-۱۳۲۵ (فعالیت انگلیسی‌ها، فعالیت انگلیسی‌ها در شهرها و شهرک‌ها، فعالیت روس‌ها، ورود آمریکایی‌ها، شماری از فیلم‌های خبری نمایش داده‌شده در دوران اشغال)؛ پایان اشغال و آغاز جنگ سرد.

۱۰. تولید داخلی فیلم خبری و «اخبار سینمایی»

پیش از اشغال ایران، تولید فیلم خبری به دست بیگانگان (توجه به ایران، نمونه‌ها، جلوه‌هایی از ایران و فرهنگ ایرانی در مستند سیترون)، تولید فیلم خبری به دست ایرانیان: گام‌های نخستین.

۱۱. فیلم خبری پس از خروج اشغالگران

پیش از کودتای ۱۳۳۲، از کودتای ۱۳۳۲ تا انقلاب اسلامی (فعالیت‌های بیگانگان، تولید روزنامه‌ی فیلمی از سوی دولت، دیگر منابع دیده شده در مورد سینما و روزنامه‌ی فیلمی).

پیشگفتار

دیده و چشم

این که در فرهنگ ما می‌گویند «چشم سلطان بدن است»، نشانه‌ی گویا از اهمیت این عضو حساس پیکر آدمی است. از این رو، انبوهی واژه و کنایه و زبانزد از «چشم» و «دیدن» و «نگاه» در زبان‌های گوناگون به گوش می‌خورد؛ تا آن جا که احتمال می‌دهیم شما و آن‌ها بسی بر دیگر برآمده‌ها از حس‌های پنجگانه، افزونی دارد.

روزی نیست که در گفت‌وگوهای عادی، از آن واژه‌ها در زبان نیاوریم و اثری از اثرآفرینان برجسته‌ی پارسی‌زبان نیست که مکرر در آن‌ها به چشم و دیده و نگاه اشاره نشده باشد. در زبانزدهایی چنین یاد می‌شود: نور چشم یا نور دیده؛ چشمت روز بد نبیند؛ چشم و چراغ کسی یا جایی بودن؛ چشم مایی (عزیز ما هستی)، به چشم!... و انبوه سروده‌های شاعران ما که برخی‌شان به صورت زبانزد درآمده‌اند. از جمله:

چشم سر نقش این و آن بیند و آنچه سر است، چشم جان بیند

(سنایی)

ز دیدار باشد هوا خواستن ز چشم است دیدن زدل خواستن

(اسدی)

مکن باور سخن‌های شنیده شنیده کی بود مانند دیده

(ناصرخسرو)